Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31714
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

euangelio metum cognoscen̄
eorum qui dicit. Cum sero esset
die illa una sabbatorum & fores
essent clause ubi erat discipu
li congregati propter metum
iudeorum. Ex quo discimus tris
tes fuisse apostolos timore &
ista tristitia demonstratur
per diaconorum declina
tionem. Discipulorum
uero tristiciam cognos
cimus ex eiusdem sermone qui di
cit secundum lucam. ad duos qui
ibant in die resurrectionis
in castellum emaus. Qui sunt
hi sermones quos conferitis ad
invicem ambulantes & estis
tristes. ideo & sub diaconum in
eluati manent. Demonstratum
est quod uelut inclinatio di
aconorum ex cepto quod ora
tio solet interia monstrari.
per habitum corporis. Unde
augustinus in libro ad paulin
um de cura gerenda pro
mortuis. Nam & orantes de
membris sui corporis faciunt.
quod suppliantibus congru
it. Cum genua figunt. cum er
tendunt manus uel etiam pro
sternuntur solo. & si quid ali

ud faciunt uisibiliter quam
uis eorum mu uisibilis uoluntas.
& cordis intentio nota deo sit.
nec ille indigeat his in dicens.
ut animus eorum pandatur
humanus. sed his magis se ip
sum exercitat homo ad orandum
gemendumq; humilius atq; fer
uentius. & nescio quo modo
cum hi motus corporis fieri m
si motu animi precedente non
possint. Eisdem rursus exteri
uisibiliter factis ille interior
inuisibilis qui facit augetur. in deuotione.
Ac per hoc cordis affectus qui
ut fierent ista precessit. qui ia hec
facta sunt crescit. Veruntamen
si eo modo quisq; tenetur uel
etiam legitur ut hec de suis
membris facere nequeat. non
ideo honorat interior homo
& ante oculos dei in secretissimo
cubiculi ubi compungitur. ster
nitur. De presentatione
sub diaconorum cum patena
ad officium ad memo
riam ducit deuotissi
mas mulieres. quae se ipsas pre
sentauerunt ex equis sepul
turae dni. Presentantibus se
sanctis mulieribus ad sepulchrum

152